

(Gyula, 1825 – Szigetszentmiklós, 1904)

„Húsz évig voltam gyermek, három és fél évig katona, harmincnegyz és fél évig színész” – így foglalta össze életpályáját valóban regényes életútja végén Komáromy Alajos.

Édesapja – kinek ősei 1634-ben Nyitra vármegyében szerezték a nemességet – 1822-ben lépett Békés vármegye szolgálatába. Gyulán ismerkedett meg Schock Borbálával, 1825. április 22-én született fiuk Alajos. Házuk a mai Jókai utca 19. számú telken állott, amely az 1840-es németvárosi tűzvész idején égett le.

Komáromy Alajos kitanulta az asztalosmesterséget, de 1845-ben mégis színész lett Pázmán Mihály társulatában. A szabadságharc idején Komáromy honvédként állt. Számos csatában vitézül harcolt, helytállásáért főhadnagyi rangot kapott. A világosi fegyverletétel után megfosztották rangjától, besorozták a császári hadseregbe, sáncépítő munkára. Csernovics Péter mácsai földbirtokos váltotta ki őt az osztrákoktól. Milánóból tért haza, rövidesen ismét színpadra lépett. A Bánk bánban nyújtott híres alakításait látva szerződtek a Nemzeti Színházhoz. Kitörő sikert aratott a „Végrendeletben”, a „Moór Károlyban”, az „Othellóban” is. Az 1860-as években apaszerepeket játszott. Nagyot alakított a Delilában az öreg Sartórius, valamint az „Egy szegény ifjú történetében” pedig az öreg márki szerepében. 1887-ben 62 évesen vonult vissza a színpadtól. A közönségtől Gyulán búcsúzott ez év júliusában, a Ditrői Mór, a Thália Színház Szövetkezet igazgatója által vezetett társulattal.

Élete utolsó éveit Szigetszentmiklóson családi körben, unokái között töltötte. Emlékét utcanév őrzi városunkban.